

New Zealand White

Amerikaneren - New Zealand White

Når historien skal fortelles om New Zealand White, må det letes flere steder, og også her må det stilles spørsmålstegn hvorfor denne rase som ble født i California i USA, fikk et slikt rasenavn. Opplysninger om opprinnelsen er vanskelig å bekrefte. Noen tyske bøker sier den ble fremavlet mellom de to verdenskriger, og det er jo en ubestemmelig tidsregning. En engelsk bok forteller mer presist, at rasen ble opptatt i den amerikanske standard i 1925. Men noen person bak rasen, eller dens «far», har ikke blitt gjort til kjenne, og det kan ha sin naturlige forklaring:

I en tysk bok, *Unsere Kaninchenrasen*, fra 1986, skrevet av den kjente «kaninkapasitet», dr. Heinrich Niebaus, så forteller historien: New Zealand White ble til ved et samarbeid mellom en avlsstasjon i California og eierne av store farmer med produksjon av slaktekaniner. Der var målet å fremavle en kanin med de egenskaper, som man hadde grunn til å kreve av en god produksjonskanin: Sunnhet, fruktbar-

het, gode morsegenskaper, god vekstevne og dermed en god fôrutnytter - til slutt og ikke minst; et tiltalende slakte- og kjøttprodukt. Vi forstår at «skjønnheten» ikke ble vektlagt, men da New Zealand White ble opptatt som rase, måtte den selvfølgelig beskrives med et ideal for eksteriøret. Æren for å ha fremavlet rasen kan altså ikke tilegnes en enkelt person, da flere var innblandet. Heller ikke utgangsmaterialet i avlsarbeidet kan med sikkerhet fastslås, men flere mener og tror, at New Zealand Red, som var kjent før White'n, er en part, samt en mellomstor albino som gikk under navnet American White. Men som nevnt, flere storoppdrettere hadde satt seg som mål å avle frem en dugende produksjonsrase, og det ble nok byttet og utprøvd en del «modeller» før de kom fram til denne robuste amerikanske vinder - for god og produktiv var den.

Mer enn 30 år før den kom til Europa

Det gikk utrolig lang tid før New Zealand White nådde Europa. Til England skal den

ha kommet ca 1955, til Tyskland i 1958, og det året ble den også tatt opp i hollandsk standard, mens den i 1960 kom med i sveitsisk. Men tilbake til Tyskland, for der var det Bundesforschungsanstalt für Kleintierzucht, som i 1958 importerte 15 New Zealand White direkte fra en storfarm i California. Den nevnte, *dr. Heinrich Niehaus*, var dengang leder av kaninavdelingen på denne forsøksstasjonen. Formålet med innkjøpet var å undersøke om den rosene omtale rasen hadde fått om dens nytteegenskaper, og om disse kunne stå for en nærmere prøve - det kunne de! I sin bok, *Unsere Kaninchenrassen*, skriver Niehaus mange godord om de innkjøpte dyr, ikke alene og kun om deres gode nytteegenskaper, men også rasens eksteriør - blant annet disse ord: - «*En fremragende sammentrengt kroppform, og en tett og glansfull pels*».

Vi må også ta med noen linjer i en omtale hvor det ble gjort sammenligninger mellom rasene: - «*Ved siden av den danske albinorase Hvit Land, kom den i Amerika fremavlet New Zealand White*» . . .

En utbredt rase, men ikke i Norden

Både New Zealand White og ikke minst Red, ble populære raser i USA. Red'n ble det nok på grunnlag av sin pene farge, mens N.Z.White ble «kjørt frem» som en fantastisk rase for store kaninfarmer som satset på slakteproduksjon. Store farmer som slakter på tusenvis av kaniner i uken, beliggende i nordlig del av USA, California, Indiana, Ohio, hadde nå fått en fremragende, typisk slaktekanin. Men eksport av rasen over Atlanteren, fikk ikke fart på seg før i 50-årene. Store kaninfarmer i Italia var de første i Europa som stiftet bekljentskap med egenskapene. Totalt gjør dette White'n til sannsynligvis den rase, som etter en oppdeling i verdens kanin-

bestand, blir å finne på 1.-plass. Selv den utbredte produksjonsrase Californian, må nok henvises til en 2.-plass.

I Norden har den ikke slått til, men det har sine naturlige årsaker. Her har vi en hvit albino, Hvit Land. En annen grunn er den historie vi kjenner fra New Zealand Red/Bourgogne, og det vil si at Hvit Land og New Zealand White ble betegnet som samme rase helt fram til Nordisk Kaninstandard's utgave i 1986.

Så egentlig er New Zealand White hos oss en av de nyere raser. Men det er bare med hensyn til Standarden, for danske oppdrettere benyttet seg av etterspørselen fra Europa, hvor de store kaninfarmer skulle ha produksjonsdyr av New Zealand White. Og, noen danske oppdrettere hadde gjort seg klar til etterspørselen. Avlen var i gang, med noen New Zealand White-hanner - og flere Hvit Land-huer, eksportertes både krysninger, men også noen Hvit Land, som alt gikk under rasebetegnelsen New Zealand White (klager ble ikke mottatt). Men det innebar følgelig at begge disse rasene ble «utvannet» hos danskene. Noe orden på rasene ble det ikke før vi i 1986 endelig fikk skilt de to forskjellige typer til to raser.

Eksteriøret

En typisk New Zealand White skal ha meget kraftige, tykke og forholdsvis korte ører. Den preges av et kraftig hode med bred panne, med utpreget fyldige kinn og en meget kort hals. Kroppsformen er kort, kraftig og kompakt, og god bredde. Kroppen preges av fyldige muskelpartier som gir et massivt inntrykk. Kraftig bred rygg, og et bredt fast bryst. Kraftige bein, og fyldige lår med god muskulatur. Frambeina holdes bredt og er ganske korte. Pelsen er forholdsvis lang, ca 3,5 cm, er fyldig, grove dekkhår og kraftig underull.